

ved at betale Arbeidet til de paagjældende Haandværkere. Det kan muligvis gjælde for Amtmanden paa Færøerne, det kan muligvis gjælde for den høitærede Justitsminister, for saavidt han staar bagved Amtmanden paa Færøerne og har godkjendt, hvad denne har gjort, men ikke for Bevillingsmyndigheden, som ikke har bevilget mere end 998 Kr. For Bevillingsmyndigheden er der ikke nogen Forpligtelse til, naar de 998 Kr. overstrides med et hvilket som helst Beløb, endog saa med et saa stort Beløb som 816 Kr. med Udsigt til langt mere, da at bevilge den eller en hvilken som helst Overstridelse, fordi Administrationen har kontraheret med Haandværkere om, at de skulle levere Varer til den Pris, og modtager saadanne Varer. Hvad vi have slet til at behreide Administrationen i dette Forhold, er, at den har disponeret over et større Beløb end bevilget, uden at komme til os om det i Forveien og er vedbleven dermed længe efter, at det bevilgede Beløb var overstredet, vedblevet dermed, saaledes at de nu have liggende Materiale for 816 Kr., som ikke er betalt. Efter at 998 Kr. ere anvendte, har man nu liggende for 816 Kr. Materialer, som ikke ere betalte, og endnu er man slet ikke færdig; man siger, at det koster 534 Kr. at gjøre det færdigt, som var bevilget; men hvorvidt det vil slaa til, er der Ingen, der kan sige med større Bestemthed, end det blev sagt ved Opførelsen af Amtmandsboligen paa Færøerne. Den meget ærede Minister tager fejl i, at fordi han paadrager sig en Forpligtelse, han derfor har Krav paa, at Nøgledagen skal have den samme Forpligtelse, som han har paadrager sig. — Hvad Underførelsen ved Theatret angaar, da bemærkede den ærede Ordfører for Mindretallet, at det er en nymodens Maade at opføre Monumenter paa, men at den er overordentlig billig. Jeg skal dertil sige, at Theaterbygningen har været os alt andet end overordentlig billig, og den vedbliver at være os overordentlig dyr, saa vi have ikke Aarsag til at gjøre Noget som helst ved denne Bygning, som vi ikke ere nødt til at gjøre. Den høitærede Minister for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Scavenius) fandt, at vi ikke stod os ved at lade dette være. Derom skal jeg ikke disputere med den høitærede Minister. Jeg antager imidlertid ikke, at det vil have den økonomiske Betydning, som den høitærede Minister tillægger det. Det er overhovedet en Betragtning, som vi ikke kunne godkende, at naar der er bevilget betydelige Beløb til en Bygning eller til et Foretagende, og disse Beløb ere overstredne af den Grund, som her er Tilfældet, og man saa endnu ikke har kunnet

blive færdig dermed, man da kommer og vedbliver at kræve Beløb til at fuldende den, saaledes som man nu mener, den bør være. Vi antage, at Theatret vil kunne gjøre Juledest, som det er, og at det maa blive, som det er. Naar den høitærede Minister spurgte, hvorledes det var gaaet til, at Folkethinget var blevet ilde behandlet i denne Sag, tror jeg, det ligger nær; Folkethinget har bevilget et betydeligt Beløb til Theaterbygningen, og dette Beløb er overstredet med $\frac{1}{2}$ Mill. Kr., og Bygningen er blevet saa slet udført, at vi have Udbudringer til et Beløb, som vil naae op til 150,000 Kr., naar det, som er stillet os i Udsigt, bliver færdigt. — Den høitærede Indenrigsminister bemærkede med Hensyn til Bevillingen til Malmoudstillingen, at det havde været Udvalget bekendt, at Rasmester Christensen var død. Det er fuldkommen rigtigt, at det havde været Udvalget bekendt, men det havde ikke været Udvalget bekendt, hvilken Indvirkning dette maatte have paa den øvrige Komites Evne til at skaffe Penge. Hvad Jernbaneanskaffelserne angaar, da bemærkede den høitærede Indenrigsminister, at man i Almindelighed tog det laveste Bud, — og det erkjender jeg er ogsaa slet i Almindelighed — men der kunde gives Forhold, hvor man fandt det rigtigt at tage et andet Bud, fordi man antog, at den paagjældende Fabrikant vilde være i Stand til at udføre Arbeidet bedre. Jeg skal imidlertid bemærke, at ved de to Tilfælde, som jeg navnlig figter til, har Jernbanebestyrelsen ikke udbudt til almindelig Licitation, men henvendt sig til sex bestemte Firmaer med Opfordring til at gjøre deres Bud, og naar Jernbanebestyrelsen gjør det, saa har den, forekommer det mig, ikke Krav paa at sige, at man staar sig kun ved et bestemt af dem, og saa at kassere alle de andre. Det, man har gjort i det Tilfælde, jeg sigtede til, er, at uagtet man har udbudt til sex bestemte Personer, altsaa ved en begrænset Licitation, tog man af de 5 eller 6 Bud, der indkom, det høieste. Det tror jeg ikke kan forsvares paa den Maade, den høitærede Minister gjorde; men jeg haaber, at den høitærede Minister vil nærmere undersøge Forholdene, og han vil da vistnok ogsaa komme til den Erkjendelse, at her foreligger en Uregelmæssighed.

Thomsen: Min Argumentation i Spørgsmaalet om Godtgjørelsen til Korsør-Nyborg er slet ikke gaaet ud paa særlig at udvilde Noget om, at man ved Fastsættelsen af Erstatningen, saaledes som den ærede Ordfører i alt Fald syntes at antyde, skulde tage Hensyn til de muligvis stigende Indtægter, som de paagjældende Byer i Aarenes Løb vilde